

نقش پیش آمادگی ژنتیک در شکل‌گیری شرطی کلاسیک در گونه‌های حیوانی متفاوت

آیسان بیرامی، دکترای عمومی دامپزشکی

Vm.dr.beyrami@gmail.com

چکیده

بر اساس مطالعات متعدد، سپرده ارثی ارگانیزم در سرعت شرطی شدن آنها در فرایند یادگیری تاثیر بسزایی دارد. در این راستا، هدف اصلی این پژوهش نقش سپرده ارثی در سرعت شرطی شدن کلاسیک سه گونه متفاوت بود. جامعه آماری پژوهش شامل گونه‌های سگ، گربه و موش آزمایشگاهی بود. به روش در دسترس، از هر گونه تعداد یک آزمودنی انتخاب شد. مطابق با آزمایش اصلی پاولف با رعایت شرایط ثابت برای هر سه آزمودنی، ابتدا زنگی به صدا در آمد (CS) و دو ثانیه بعد به هر کدام از آزمودنی‌ها تکه گوشتی داده شد (UCS). آزمایش تا زمانی ادامه یافت که با قطع ارائه گوشت، ارائه بدون گوشت زنگ به تنهایی قادر به ترشح بزاق در آزمودنی‌ها باشد. مطالعه نشان داد که در گونه‌های سه‌گانه تعداد دفعات همایندی لازم برای شرطی شدن متفاوت است. در این آزمایش، آزمودنی سگ پس از ۵ بار، آزمودنی گربه پس از ۹ بار و آزمودنی موش پس از ۷ بار در مقابل زنگ شرطی شده و بدون ارائه گوشت بزاق ترشح کردند.

برای تبیین این نتیجه بر اساس دیدگاه سلیگمن می‌توان بیان کرد که جایگاه هر گونه در پیوستار از پیش آمادگی - عدم از پیش آمادگی مشخص می‌نماید که سرعت شرطی شدن آنها در برابر محرک‌ها، ابتدا خنثی و سپس شرطی چگونه باشد. نتیجه اینکه در آزمایش‌های مربوط به شرطی کلاسیک، تعیین سطح از پیش آمادگی ارگانیزم بسیار ضروری است.

کلیدواژه: پیش آمادگی ژنتیک، شرطی‌سازی کلاسیک، گونه‌های حیوانی